

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **MHCS**, se sídlem 9 Avenue de Champagne, F-51200 Epernay, Francie, zastoupená Mgr. Janou Šuranovou Traplovou, advokátkou se sídlem Přístavní 24, Praha 7, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2017, č. j. O-523388/D17061582/2017/ÚPV, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2021, č. j. 9 A 216/2017 – 61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se zamítá**.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně je vlastníkem mezinárodní slovní ochranné známky č. 1249711 ve znění „RICH“, s právem přednosti ze dne 4. 9. 2014 (dále „starší ochranná známka“), která byla zapsána dne 2. 3. 2015 u mezinárodního úřadu WIPO pro následující seznam výrobků a služeb zařazených do tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb: (32) piva; minerální a perlivé vody; ovocné nápoje a ovocné džusy; sirupy a další přípravky k výrobě nápojů; citronády; ovocné nektary; sodová voda; nealkoholické aperitivy; (33) alkoholické nápoje s výjimkou piva; cidery; digestivy (likéry a pálenky); vína, lihoviny; alkoholické výtažky a tresty; vína chráněná označením původu „Champagne“; šumivá vína; whisky; vodky; giny; tequilly; rumy; brandy; brandy chráněné označením původu „Cognac“).

[2] Společnost Vinařství Mutěnice, s.r.o. (dále „Vinařství Mutěnice“) podala dne 24. 6. 2015 přihlášku kombinované ochranné známky zn. sp. O-523388, která obsahuje slovní prvek „VIG NOB LE Riche“ a je v tomto provedení (dále „napadená ochranná

známka“):

[3] Přihlášku podala pro následující seznam výrobků a služeb zařazených do tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb: (32) nealkoholické nápoje; (33) alkoholické nápoje s výjimkou piv; (35) maloobchod, velkoobchod a zprostředkování obchodu s nápoji zahrnutými ve třídách 32 a 33, propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti.

[4] Žalobkyně podala námitky proti zápisu napadené ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (dále „zákon o ochranných známkách“), kvůli zaměnitelnosti se starší ochrannou známkou.

[5] Předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 19. 10. 2017, č. j. O-523388/D17061582/2017/ÚPV (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), zamítl rozklad žalobkyně a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2017, č. j. O-523388/D15107023/2015/ÚPV (dále „prvostupňové rozhodnutí“), o zamítnutí námitek podaných proti zápisu napadené ochranné známky.

[6] Žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalovaného u Městského soudu v Praze. Ten rozsudkem ze dne 31. 3. 2021, č. j. 9A 216/2017 - 61 („napadený rozsudek“), žalobu zamítl.

[7] Městský soud při přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného postupoval v souladu se závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 37/2011-154. Ztotožnil se s žalovaným v tom, že napadená ochranná známka je tvořena kombinací slovních prvků „VIG“ „NOB“ „LE“ a „Riche“. Zatímco starší ochranná známka je tvořena jediným slovním prvkem „RICH“. Městský soud v napadeném rozsudku uvedl, že z hlediska vizuálního jsou porovnávány ochranné známky nepodobné. Co se týče fonetického hlediska, má soud za to, že se jím správní orgány zabývaly důkladně, přičemž se s ním podrobně a logicky vypořádaly. Ani městský soud, stejně jako žalovaný, se nedomnívá, že by při vyslovení přihlašovaného označení byl spotřebitelem opomenut prvek „VIGLE“. V otázce celkového vnímání přihlašovaného označení (napadené ochranné známky) soud neshledal důvodu se odchýlit od závěrů správního orgánu.

[8] Ani námitka nesprávného vymezení spotřebitelského okruhu neobstála. Právní závěr městského soudu se i v tomto případě shodoval se závěry správních orgánů, neboť služby přihlašované ve třídě 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb (propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti) jsou formulovány obecně, a mohou tak být realizovány ve spojení s jakýmkoliv výrobky. Městský soud zhodnotil, že mezi službami chráněnými napadenou známkou a službami, které chrání stará ochranná známka, neexistuje žádný zjevný vztah a nejedná se o produkty podobné.

II. Obsah kasační stížnosti

pokračování

[9] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., požaduje jej zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení městskému soudu.

II. a) Námitky stěžovatelky

[10] Stěžovatelka namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů. Městský soud zásadním způsobem opomenul reagovat na relevantní námitky účastníka. Řádně se nezabýval podstatou uplatněných námitek a srozumitelně neodůvodnil, z jakého důvodu nepovažuje argumentaci stěžovatelky za správnou.

[11] Městský soud nereagoval na následující argumentaci stěžovatelky. Podle ní argument žalovaného o pravidlu čtení zleva doprava se v řešeném případě neuplatní, neboť výrazy „VIG“, „NOB“ a „LE“ jsou součástí pozadí a spotřebitel si jich prvotně nevšimne. Uvedené prvky jsou ztvárněny nevýrazně na tmavém prostředí, nemohou tak hrát zásadní roli při čtení průměrným spotřebitelem. Městský soud v tomto případě pouze odkázal na závěry žalovaného. Námitka, že průměrný spotřebitel přečte pouze prvek „VIG“, „LE“, a prvek „NOB“ opomene přečíst, zůstala taktéž nevypořádana. Průměrný spotřebitel je neznalý francouzského jazyka, tudíž pro něj slovní prvek „VIGLE“ bude těžko zapamatovatelný, naopak zřetelný vyčnívající slovní prvek „Riche“ si zapamatuje. Bez reakce ze strany městského soudu zůstala i námitka stěžovatelky, že z hlediska fonetického neměla být posuzována dominantnost a neobvyklost slovního prvku „VIGLE“, neboť fakticky se v napadené ochranné známce žádný takovýto slovní prvek nenachází. Navíc stěžovatelka namítala, že fonetické hledisko hraje zásadní roli z důvodu, že se jedná o výrobky ve třídách 32 a 33 mezinárodního třídění výrobků a služeb, které jsou často objednávány ústně.

[12] Nepřezkoumatelnost stěžovatelka vidí i v tom, že městský soud nereagoval na předestřená rozhodnutí, a to rozhodnutí žalovaného, EUIPO/OHIM ani SDEU. Tato rozhodnutí v odůvodnění napadeného rozsudku ani nezmínil a spokojil se s konstatováním, že žalovaný neposuzoval předmětné námitky, nebo byly nad rámec správního řízení.

[13] Stěžovatelka je navíc přesvědčena, že odkaz na předchozí praxi žalovaného nemůže být brán jako nepřípustný nad rámec správního řízení. Uvedená rozhodnutí byla stěžovatelkou dokládána již dříve. Nejednalo se o uvedení nového důvodu nad rámec tvrzených námitek, ale pouze o rozvinutí již uplatněné argumentace.

[14] S tím souvisí i stížná námitka porušení legitimního očekávání ze strany žalovaného a městského soudu. Ve výše uvedených rozhodnutích, kterými stěžovatelka argumentovala, šlo o velmi obdobný případ a v obou případech shledal žalovaný podobnost mezi srovnávanými označeními. Žalovaný tak vykládá kritéria zcela libovolně. Nemůže pouze omlouvat odchýlení se od své rozhodovací praxe tím, že u každého případu je nutné zohlednit jeho individuální prvky.

[15] Stěžovatelka namítá, že městský soud nesprávně posoudil právní otázku pravděpodobnosti záměny napadené ochranné známky a starší ochranné známky. Stěžovatelka opakovaně namítala, že obě zmíněné známky mají vizuálně a foneticky obdobný prvek „RICH“ a „Riche“, který způsobuje zaměnitelnost ochranných známek. Prvek „VIGNOBLE“, který se nachází na napadené ochranné známce, nebude pro

průměrného spotřebitele viditelný kvůli špatné čitelnosti. Navíc tento prvek není dominantní ani distinktivní z hlediska celkové podoby.

[16] Podle stěžovatelky žalovaný ani městský soud při posouzení nyní řešeného případu nezohlednili zásadu pravděpodobnosti záměny, jak ji vykládá SDEU v rozsudku ve věci C-251/85 Sabel. Žalovaný i městský soud chybně zhodnotili vizuální stránku ochranné známky a její působení na průměrného spotřebitele, tj. celkové vnímání napadené ochranné známky spotřebitelem a pravděpodobnost, že si spotřebitel vytvoří spojení mezi porovnávanými ochrannými známkami.

[17] Podle stěžovatelky žalovaný přiznal prvkům „RICH“ a „Riche“ vizuální, fonetickou a pro část spotřebitelů také sémantickou podobnost a městský soud se s tím ztotožnil.

[18] Městský soud ani žalovaný při hodnocení celkové podobnosti napadené ochranné známky a starší ochranné známky nepřihlíželi ani ke skutečné podobě označení Vinařství Mutěnice. Stěžovatelka namítá, že správní orgány v rozhodnutích polemizují o prvku napadené ochranné známky „VIGLE“, i když se tento prvek v napadené ochranné známce nevyskytuje.

[19] Dle stěžovatelky neobstojí ani závěr, že slovní část „VIG“ a „LE“ a pod nimi situovaný méně zřetelný prvek „NOB“, mají ve srovnání s prvkem „Riche“ vyšší rozlišovací způsobilost. Sama o sobě skutečnost, že jsou prvky „VIG“ a „LE“ napsány nalevo a větším písmem, neznamená, že se jedná o dominantní prvky v porovnání s prvkem „Riche“. Stěžovatelka je přesvědčena, že u předmětné ochranné známky není dominantní žádný jiný prvek než „Riche“, neboť je to výrazný bílý prvek vystupující z tmavého pozadí. Na tom nic nemění, že je ztvárněn menším písmem. Průměrný spotřebitel nebude vnímat těžko srozumitelné a čitelné slovní prvky, pokud se mu nabízí vnímat snadno čitelný, zřetelný prvek „Riche“.

II. b) Vyjádření žalovaného

[20] Podle žalovaného je kasační stížnost nedůvodná a navrhuje proto její zamítnutí.

[21] Námitka stěžovatelky, že v napadeném rozsudku byla nesprávně posouzena otázka pravděpodobnosti záměny, je podle žalovaného lichá. Prvek „VIGLE“ totiž zaujímá podstatnou část napadené ochranné známky, je dominantní a distinktivní, zatímco prvek „Riche“ na sebe nestrhává pozornost, je doplňující a submisivní. Přestože je tedy prvek „RICH“ ve starší ochranné známce podobný prvku „Riche“ v napadené ochranné známce, výraz „VIGLE“ tuto podobnost upozaďuje natolik, že to způsobuje celkovou nepodobnost porovnávaných označení.

[22] Podle žalovaného neobstojí ani námitka stěžovatelky, že nebyl uplatněn kompenzační princip plynoucí z rozsudku SDEU ve věci C-39/97 *Canon*. Kompenzační zásada se totiž uplatní, jen pokud jsou si srovnávaná označení podobná. Tak tomu ale v projednávané věci není.

[23] Nakonec se žalovaný vyjádřil k námitce nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Odkaz na rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2017, zn. sp. O-513991 (dále „*Swissgear*“), ani rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2016, č. j. O-242532/D16051356/2016/ÚPV (dále „*Viña Brava*“), nebyl obsahem rozkladové námitky. Skutkové okolnosti těchto rozhodnutí a právě projednávaného případu jsou každopádně podle žalovaného odlišné. Navíc rozhodnutí žalovaného jsou toliko zjištěními v konkrétním případě a nemohou prokazovat existenci práv v jiných věcech.

pokračování

II. c) Replika k vyjádření žalovaného

[24] Stěžovatelka trvá na podané kasační stížnosti v plném rozsahu.

[25] Podle stěžovatelky žalovaný ve svém vyjádření nereagoval na její argumenty, pouze zkráceně zopakoval své závěry.

[26] Prvek „Riche“ podle stěžovatelky není submisivní. Spotřebitel se zaměří právě na výraz „Riche“, protože je vizuálně i významově pochopitelný. Na prvek „VIGLE“ se naopak spotřebitel primárně soustředit nebude, protože není dobře čitelný.

[27] Podle stěžovatelky je nepřípustné, že žalovaný v rozhodnutí posuzuje prvek „VIGNOBLE“, zatímco ve vyjádření ke kasační stížnosti argumentuje výrazem „VIGLE“.

[28] Ohledně kompenzačního principu stěžovatelka uvádí, že určitý stupeň podobnosti mezi porovnávanými označeními existuje, tento princip proto měl být aplikován.

[29] Stěžovatelka nesouhlasí s názorem žalovaného ohledně toho, že skutkové okolnosti případů *Swissgear* a *Viña Brava* jsou odlišné od projednávané věci. Shledává pochybení zejména v tom, že žalovaný neodůvodnil, proč prvek *Swissgear* upoutá pozornost spotřebitele, zatímco prvek „Riche“ v napadené ochranné známce zanikne.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[30] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[31] Pouze pro vyjasnění je vhodné uvést, že Vinařství Mutěnice nevyužilo práv osoby zúčastněné na řízení před městským soudem, takže s ním v tomto postavení nebylo jednáno ani v řízení o kasační stížnosti.

III. a) Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů

[32] Nejvyšší správní soud v první řadě zkoumal, zda je napadený rozsudek přezkoumatelný, neboť jen u rozhodnutí přezkoumatelného lze zpravidla vážit další kasační námitky.

[33] Stěžovatelka městskému soudu vytýká, že nereagoval na argument, že spotřebitele prvotně zaujme prvek „Riche“, nikoliv výrazy „VIG“ a „LE“. Městský soud se však touto námitkou podrobně zabýval v bodech [46] – [51] napadeného rozhodnutí.

[34] Městský soud se údajně nevypořádal s námitkou, že spotřebitel pravděpodobně nebude vnímat „VIGLE“ dohromady, ale spíše jako dvě slova „VIG“ a „LE“ která uvozují dominantní a distinktivní prvek „Riche“. Slovo „LE“ spotřebitel vnímá jako francouzské zájmeno či předložku. Prvky „VIG“, „NOB“ a „LE“ jsou nezřetelné a nezapamatovatelné, spotřebitel se proto bude soustředit na prvek „Riche“. S namítanou nezřetelností a nezapamatovatelností prvku „VIGLE“ či „VIGNOBLE“ se městský soud vypořádal v bodech [46] – [51] napadeného rozsudku.

[35] Stěžovatelka dále městskému soudu vytýká, že nereagoval na námitku, že z fonetického hlediska neměla být posuzována dominantnost a neobvyklost slovního prvku VIGLE, protože ten se v napadené ochranné známce nenachází. Městský soud však důkladně vysvětlil, proč posuzuje prvek „VIGLE“ a ne „VIGNOBLE“, v bodě [46] napadeného rozsudku.

[36] Podle stěžovatelky soud nezohlednil, že zásadní roli pro posuzování zaměnitelnosti hraje fonetické hledisko. Jedná se totiž o výrobky (víno), které si spotřebitelé často objednávají z nabídky ve vinném lístku či z ústní nabídky obsluhy. Stěžovatelka však v žalobě namítala z fonetického hlediska pouze to, že prvek „VIGNOBLE“ je nezřetelný a nesrozumitelný. Námitku ohledně objednávání z vinného lístku či z ústní nabídky obsluhy v žalobě neuplatnila a na právní názory v rozsudcích Tribunálu ve věcech T-35/08, T-40/03 a T-332/04 poprvé poukázala až v kasační stížnosti, ač jimi zjevně mohla vzhledem k jejich stáří a obecné dostupnosti argumentovat již v žalobě. S ohledem na uvedené je námitka nepřijatelná.

[37] Stěžovatelka dále argumentuje, že městský soud nereagoval na judikaturu, kterou v žalobě zmínila. Nejvyšší správní soud opakuje, že nepřezkoumatelnost se nevztahuje na případy, kdy se soud podstatou námitky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění.

[38] Stěžovatelka na podporu svých tvrzení argumentuje rozsudkem SDEU ve věci C-39/97 *Canon*, ve kterém byla formulována kompenzační zásada. Podle ní lze menší podobnost mezi výrobky a službami kompenzovat větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak. Uplatní se jen v případech, kdy jde o podobnost na straně porovnávaných ochranných známek i na straně výrobků a služeb. Městský soud se s touto námitkou vypořádal v bodě [54] napadeného rozsudku tak, že odkázal na druhostupňové rozhodnutí. Takové vypořádání se s námitkami je zásadně přípustné. Smyslem přezkumu není stále opakovat již jednou vyřčené.

[39] Dále zmiňuje rozhodnutí *Viña Brava*, ve kterém se posuzovala zaměnitelnost slovních označení „Viña Brava“ a „Bravo“ ve třídě 33, do které patří mimo jiné i vína. Podle tohoto rozhodnutí si spotřebitel spíše zapamatuje shodný prvek „Bravo“ a „Brava“ než odlišný prvek „Viña“, protože „Viña“ pro tuto třídu nemá rozlišovací způsobilost. V právě projednávaném případě lze u prvků „RICH“ a „Riche“ najít rozdíl pouze v jednom písmeni, avšak díky prvku „VIGLE“ ochranná známka jako celek není zaměnitelná. Argumenty ohledně distinktivnosti a dominance prvku „VIGLE“ vyplývají z celého napadeného rozsudku, nejzřetelněji z bodu [51].

[40] Mezi další rozhodnutí, kterými stěžovatelka argumentovala, spadají rozhodnutí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (dále „EUIPO“) (B 1367558, B273 714, B 1854341), ve kterých se jednalo o zaměnitelnost slovní ochranné známky kvůli jednomu písmeni („Tao“ a „Taos“, „Bru“ a „Brud“, „Elka“ a „Elk“). V těchto případech ochranná známka neobsahovala jiný prvek, který by upozadil zaměnitelnost těchto slov. Jak je již zmíněno v předchozím odstavci, v projednávané věci díky prvku „VIGLE“ shledal městský soud ochrannou známku jako celek nezaměnitelnou, což vyplývá z celého napadeného rozsudku, nejzřetelněji z bodu [51].

pokračování

[41] Stěžovatelka argumentuje i rozhodnutími SDEU ve věci C-210/96 *Gut Springenheide* a SDEU C-342/97 *Lloyd*, podle kterých je průměrný spotřebitel přiměřeně informovaný, vnímavý a opatrný, vnímá ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Průměrný spotřebitel má jen zřídka možnost přímého srovnání různých značek, ale musí se spolehnout na jejich nedokonalý obraz, který si uchoval ve své mysli. Tuto judikaturu městský soud výslovně zmínil a odráží se v celém jeho rozhodnutí.

[42] Stěžovatelka předkládá rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2008, č. j. 10 Ca 224/2006-42. V něm soud shledal podobnost slovních prvků dvou ochranných známek („olé!“ a „oké!“), a proto se zabýval tím, zda označení obsahují další prvky, které jsou schopny je od sebe odlišit a zamezit tak pravděpodobnosti záměny. V právě projednávaném případě tento odlišující prvek existuje – je jím prvek „VIGLE“. Tento závěr vyplývá z celého napadeného rozsudku, nejzřetelněji z bodu [51].

[43] V kasační stížnosti zmiňuje stěžovatelka i rozhodnutí *Swissgear*. Domnívá se, že označení řešená v uvedeném rozhodnutí jsou si navzájem méně podobná než označení v právě projednávaném případě. Pokud byla shledána zaměnitelnost mezi těmito (podle stěžovatelky) méně podobnými označeními, měla by ji stěžovatelka tím spíše shledat i v právě projednávaném případě, kdy si jsou označení podobná více. Opačný závěr vede k porušení legitimního očekávání.

[44] Okolnosti případu *Swissgear* a právě projednávané věci jsou však odlišné. V případě *Swissgear* byla shledána zaměnitelnost kvůli tomu, že výraz „DigitalSHIELD“ je stejně distinktivní jako „SWISSGEAR“. V právě projednávaném případě je tomu ale jinak: „VIGLE“ městský soud vnímal jako dominantní a distinktivní prvek, zatímco „Riche“ považoval za prvek doprovodný a submisivní. Městský soud sice výslovně na případ *Swissgear* nereagoval, avšak k dominanci prvku „VIGLE“ se vyjádřil podrobně a přesvědčivě. Předložil tedy právní názor, jenž implicitně vypořádává i námitky stěžovatelky.

[45] Stěžovatelka argumentuje i rozhodnutí EUIPO B 2 678 996 (dále jen „*Skull*“). V něm EUIPO zaměnitelnost shledal, protože slovo „Skull“ (lebka) bylo jediným prvkem namítaného označení. V napadeném označení je nejvíce rozlišujícím prvkem rovněž slovo „Skull“ spolu s obrazovým prvkem lebky. Napadené označení obsahuje další prvky, které však mají omezenou rozlišovací způsobilost, jsou nedistinktivní nebo hrají druhotnou roli. Tyto prvky nepostačují k vyloučení celkové podobnosti, protože prvek „Skull“ je převáží. Okolnosti nyní projednávané věci jsou však jiné, protože „VIGLE“ měl městský soud za dominantní a distinktivní prvek. Námitka nepřezkoumatelnosti tedy neobstojí.

[46] Městský soud se tedy k údajně opomenuté judikatuře buď přímo vyjádřil, anebo „alespoň“ předložil právní názor, v jehož konkurenci námitky stěžovatelky jako celek neobstály. „*Správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).

III. b) Pravděpodobnost záměny napadené a starší ochranné známky

[47] Podle § 7 písm. a) zákona o ochranných známkách *přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu*

(dále jen „námitky“) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou. Vymezení pojmu „podobnost“ zákon nevymezuje ani nestanoví žádná kritéria podobnosti či nepodobnosti. Stejně tak blíže nedefinuje (ne)zaměnitelnost obchodní známky.

[48] Obecné principy a relativně objektivní kritéria pro tyto pojmy vyplývají z judikatury Nejvyššího správního soudu, SDEU a Tribunálu. Výklad pojmu „nezaměnitelnost“ a „podobnost“ či „shodnost“ je přitom výkladem neurčitého právního pojmu, nikoliv správním uvážením, a jako takový podléhá plnému soudnímu přezkumu podle § 75 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011-154, č. 3073/2014 Sb. NSS, *FERRERO*). Žalovaný a městský soud vycházeli při posouzení podobnosti a v návaznosti na to existence pravděpodobnosti záměny z pravidel vyslovených judikaturou uvedených soudů.

[49] Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je překážkou bránící zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, která je dána pouze při kumulativním splnění dvou zákonem stanovených podmínek. Těmito podmínkami jsou 1) shodnost či podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a 2) shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná starší ochranná známka vztahují (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141 a ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006-97).

[50] Dvě označení jsou si podobná, pokud jsou z pohledu relevantní veřejnosti alespoň částečně shodná v jednom nebo více relevantních aspektech (srov. rozhodnutí Tribunálu ze dne 27. 11. 2007 ve věci T-434/05, *Gateway/OHIM-Fujitsu, Siemens Computers*). Pro posouzení stupně podobnosti mezi označeními je nezbytné určit stupeň vizuální, fonetické nebo významové podobnosti mezi nimi a, je-li to vhodné, určit důležitost, která má být těmto různým prvkům přisouzena, při zohlednění kategorie relevantních výrobků a okolností, za nichž jsou uváděny na trh (rozhodnutí SDEU ze dne 27. 4. 2006 ve věci C-235/05, *L'Oréal*).

[51] Při porovnávání dvou ochranných známek musí být brány v potaz všechny prvky označení a nesmí být některé opomenuty jen proto, že jsou menší velikosti než ostatní, anebo proto, že nemají distinktivitu; výjimku z tohoto pravidla tvoří pouze zanedbatelné prvky [srov. rozsudek SDEU ze dne 12. 7. 2007 ve věci C-334/05 *OHIM v Shaker (Limoncello)*].

[52] Podobnost jednotlivých označení se posuzuje z hlediska průměrného spotřebitele, který má průměrnou paměť, průměrnou pozornost a průměrný smysl pro detail, kdy v jeho paměti utkví pouze všeobecné znaky označení a jeho celkový dojem (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2009, čj. 3 As 13/2009-76, či ze dne 27. 2. 2013, čj. 7 As 125/2012-41).

pokračování

[53] Podle stěžovatelky žalovaný a následně městský soud nehodnotili správně celkovou kompozici a grafickou úpravu prvků napadené ochranné známky a jejich působení na spotřebitele, tj. celkové vnímání spotřebitelem a pravděpodobnost vytvoření si spojení mezi porovnávanými označeními.

[54] Ze spisového materiálu plyne, že je napadená ochranná známka (kombinovaná) tvořena několika slovními prvky. Na tmavém obdélníku se světlejším pravým dolním rohem jsou velkým tiskacím písmem s patkami světlejší barvou, než je znázorněn podklad, napsány pod sebou slovní prvky „VIG“, „NOB“, „LE“. Prvky „VIG“ a „LE“ jsou vyobrazeny světlejším písmem než prvek „NOB“. Na podkladu se nachází ještě poslední slovní prvek „Riche“. Ten je proveden výrazně menší velikostí písma odlišného fontu a kurzívou a ve velmi světlé barvě.

[55] Starší ochranná známka je písemná se slovním prvkem „RICH“.

[56] Stěžovatelka žalovanému i městskému soudu vytýká, že ve svých rozhodnutích užívají označení „VIGLE“, i když žádný takový prvek se v napadené ochranné známce fakticky nenachází.

[57] Nejvyšší správní soud souhlasí s postupem žalovaného a městského soudu v tom, že posuzovali slovní prvky „VIG“, „NOB“ a „LE“ dohromady jako „VIGLE“ a nikoliv „VIGNOBLE“. Jak plyne z uvedené judikatury, je třeba posuzovat možnost záměny očima průměrného spotřebitele (z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického), který se nebude zabývat detaily. V tomto ohledu se jeví písmena „NOB“ jako méně čitelná a spotřebitel by musel věnovat pozornost podrobnostem napadené ochranné známky, aby je zaznamenal. Ostatně i sama stěžovatelka připouští, že slabika NOB je zvláště nečitelná.

[58] Podle stěžovatelky není zřejmé, proč by měl spotřebitel číst a chápat části „VIG“ a „LE“ jako jedno slovo, neboť jejich umístění pod sebou o tomto způsobu vnímání nesvědčí. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že reklamní poutače obvykle neužívají spojovník při dělení slov na konci řádku, ale naopak pracují s rozdílnými typy písma. Průměrný spotřebitel si jako první všimne graficky stejného stylu prvků „VIG“ a „LE“ a je pravděpodobné, že si tyto slabiky spojí k sobě, jsou-li u sebe a jsou napsány vizuálně stejným typem písma a barevně shodné.

[59] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015-58, není vyloučeno, aby celkovému dojmu, který ochranná známka vyvolává u relevantní veřejnosti, dominovala jedna nebo více jejích složek. Platí, že *„identifikace dominantního prvku je určena zejména jeho pozicí, velikostí a rozměry v rámci označení nebo použitím barev, pokud mohou ovlivnit vizuální vnímání spotřebitele“*. Dominantní prvek však nutně nemusí být prvkem vytvářejícím dostatečnou rozlišovací způsobilost. I v tomto případě je zapotřebí odlišit význam rozlišovací způsobilosti jednotlivých prvků kombinované ochranné známky a celkové působení označení jako obrazu, vjemu do paměti běžného spotřebitele (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008-153).

[60] Ve světle výše uvedeného tak neobstojí tvrzení stěžovatelky, že prvek „Riche“ je vzhledem k světlému provedení natolik výrazný, že si spotřebitel nevšimne jiných prvků a považuje jej za dominantní. Spotřebitel bude pohlížet na napadenou ochrannou známku jako na celek, ve kterém se kloubí více slovních prvků, které nejsou za běžných okolností přehlédnutelné. To, že slovní prvek „Riche“ je napsán světlým písmem, jej sice činí dobře rozlišitelným, avšak tato skutečnost automaticky nezakládá dominantnost uvedeného prvku jen proto, že oproti prvku „VIGLE“ je napsán výrazně malým písmem, má jiný font, a navíc v kurzívě, a je umístěn na pravé straně ochranné známky. Běžný spotřebitel čte v Evropě zleva doprava, takže za významné lze považovat i to, že nejspíše jako první, ale přinejmenším spolu se slovním prvkem „Riche“ zaregistruje výrazný, na dominanci aspirující slovní prvek „VIGLE“.

[61] Rozhodující je povšechná podoba, kterou bude vnímat průměrný spotřebitel. Klíčová naopak není podoba detailní, protože spotřebitel obvykle nezkoumá podrobnosti ochranné známky. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu totiž není třeba při posouzení nebezpečí záměny věnovat zpravidla bližší pozornost prvkům, které jsou neseznatelné, nečitelné, popř. nevyslovované (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015-58). Stejný závěr vyplývá i z rozhodnutí SDEU ve věci C-342/97 *Lloyd*, podle kterého spotřebitel vnímá ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily.

[62] Slovní prvek „Riche“ je prvkem popisným. Podle rozsudku Tribunálu ze dne 10. 3. 2021 ve věci T-693/19, *Kerry Luxembourg Sàrl*, nejsou popisné prvky ochranné známky vzhledem ke své nízké nebo velmi nízké rozlišovací způsobilosti veřejností obecně považovány za dominantní prvky v celkovém dojmu. Výjimkami můžou být postavení nebo velikost prvku, které mohou na spotřebitele pravděpodobně zapůsobit a díky nimž si je zapamatuje. Prvek „Riche“ je sice vyobrazen nejsvětlejší barvou a není jen tak přehlédnutelný. Nicméně s ohledem na jeho umístění, velikost, font a barvu písma netvoří dominantní prvek napadené ochranné známky. Jeví se jako prvek popisný (tedy spíše submisivní), který rozvíjí dominantní prvek „VIGLE“.

[63] Nejvyšší správní soud uzavírá, že kolidující označení vykazují významné odlišnosti týkající se tvaru, velikosti a barvy svých grafických prvků. Pokud jde o starší ochrannou známku, jedná se o pouhé slovní vyobrazení slovního prvku „RICH“ velkým písmem. Zato napadená ochranná známka je kombinovaná ve složení z několika slovních prvků, které se nacházejí na tmavém pozadí čtverce. Pravý roh čtverce je oddělen od zbytku bílou barvou. V levé části čtverce se velkým písmem nachází tři slovní prvky pod sebou a to „VIG“, „NOB“ a „LE“, z toho „VIG“ a „LE“ jsou napsány světlejší barvou než slovní prvek „NOB“. Po pravé straně tohoto nápisu je výrazně menším písmem a kurzívou napsán slovní prvek „Riche“, který je vyobrazen nejsvětlejší barvou ze všech. Při posouzení podobnosti namítané slovní ochranné známky „RICH“ a napadené ochranné známky je z vizuálního hlediska zřejmé, že výraz „Riche“ není v přihlašovaném označení obsažen jako samostatný prvek, oproti starší ochranné známce, nadto je doplněn koncovkou „-e“, která je v prvku viditelná, čímž se opět v určitém (byť ne nutně výrazném) směru odlišuje od slovní známky „RICH“. Mezi oběma ochrannými známkami tedy existuje nízký stupeň podobnosti z hlediskového hlediska. Městskému soudu lze v tomto ohledu zcela přisvědčit.

pokračování

[64] Stěžovatelka dále argumentuje, že z hlediska fonetického neměl být posuzován prvek „VIGLE“, neboť ten se v napadené ochranné známce nenachází. Ač se vskutku prvek „VIGLE“ (dohromady psáno) v ochranné známce nenachází, bylo vypořádáno městským soudem, z jakého důvodu posuzoval slovní prvky „VIG“ a „LE“ dohromady, nikoliv zvlášť spolu s nezřetelným slovním prvkem „NOB“. Městský soud posuzoval slovní prvky „VIG“, „NOB“, „LE“, jako „VIGLE“, neboť došel závěru, že průměrný spotřebitel slovní prvek „NOB“ nepřechte, neboť je tak nevýrazný, že by se musel stěžovatel opravdu do detailu zabývat ochrannou známkou, aby si jej všiml. S městským soudem lze v tomto zcela souhlasit. Slovní prvek „NOB“ je díky své barevné nevýraznosti a jakémusi ukrytí pod vizuálně zřetelnými a dominantními prvky „VIG“ a „LE“ natolik nevýrazný, že by průměrný spotřebitel musel vynaložit větší (za běžných okolností nepravděpodobné) úsilí k jeho rozeznání. Slovní prvky „VIG“ a „LE“ jsou čitelné již při obecném pohledu na ochrannou známku, zřejmě zejména kvůli použití světlé barvy na těchto prvcích.

[65] Stěžovatelka dále tvrdí, že není-li jasná výslovnost a vnímání určitého prvku, spotřebitelé jej pravděpodobně nebudou vyslovovat, nebudou se jím řídit při identifikaci výrobků či služeb a neutkví jim v paměti. Nejvyšší správní soud podotýká, že se k fonetické výslovnosti již vyjadřoval i městský soud v bodě [50] napadeného rozsudku. Vzhledem k tomu, že veškeré slovní prvky uvedené na tmavém podkladu ochranné známky jsou cizojazyčné, bude pro průměrného spotřebitele (lze předpokládat bez výrazných znalostí francouzského, případně anglického jazyka) nejasná výslovnost u všech zmiňovaných slovních prvků. V logice stěžovatelky by v paměti spotřebitele nemusel utkvět ani samotný prvek „Riche“. Spotřebitel však bude vnímat i jiné prvky ochranné známky, které tvoří celek, a to barevnost, velikost písma a další. Jeho základní dojem u obou ochranných známek bude dojem jakési cizokrajnosti typicky francouzského, možná anglického původu.

[66] Nejvyšší správní soud se i v této otázce ztotožňuje s argumentací městského soudu, který zvažoval, jak průměrný spotřebitel bude vyslovovat kolidující označení, a uvedl, že „je tedy předpoklad, že přihlašované označení bude vysloveno v závislosti na jazykovém vybavení spotřebitele buď s anglickou výslovností jako „vigl rič“, nebo s francouzskou výslovností jako „vigl riš“ nebo bez znalosti cizího jazyka jako „vigle riche“, namítaná ochranná známka pak bude vyslovována jako „rič“ či „riš“ či „rich“.“ Nelze považovat za pravděpodobné, že by průměrný spotřebitel zcela pominul prvek „VIGNOBLE“ a vyslovil by pouze „Riche“, neboť oba tyto prvky se nabízejí jeho pozornosti způsobem, který je činí za běžných okolností obtížně pominutelnými. Průměrný spotřebitel bude nejspíš prvek „Riche“ (i proto, že je od prvku „VIGNOBLE“ vpravo a je proveden graficky jinak) vnímat jako přídatné označení, které rozvíjí, specifikuje či odlišuje „VIGNOBLE Riche“ od prostého „VIGNOBLE“.

[67] Argument, že spotřebitelé nebudou vyslovovat slovo, u něhož není výslovnost jasná, lze obecně považovat za pravdivý u dlouhých slov či u slov, která mají z pohledu mluvčího daného jazyka neobvyklou skladbu písmen (například pokud by se česky hovořící mluvčí snažil vyslovit maďarské slovo „egészségedre“, znamenající na zdraví). Tak tomu však v pojednávaném případě není. Slovo „VIGLE“ i slovo „VIGNOBLE“ jsou poměrně krátká a mluvčímu češtiny nečiní problém vyslovit tyto hlásky za sebou, byť často s prvkem nejistoty o správné výslovnosti.

[68] I přes to, že stěžovatelka je opačného názoru, Nejvyšší správní soud považuje za nepravděpodobné zmatení spotřebitele v baru či v restauraci, obecně v českém

gastronomickém prostředí. Ve vinných lístcích není obvyklé uvádět ochranné známky, pokud nejsou zároveň názvem vinařství. Tak tomu ale v projednávaném případě není. Spotřebitel si bude objednávat například veltlínské zelené z vinařství Mutěnice, nikoliv veltlínské zelené VIGLE Riche či VIGNOBLE Riche. Stejná praxe je běžná i v případě, kdy obsluha restaurace nabízí víno slovně. I kdyby však vinný lístek či obsluha restaurace skutečně nabízely víno jako „VIGLE Riche“ či „VIGNOBLE Riche“, průměrný spotřebitel si toto označení nesplete se slovem „RICH“. Nelze ani tvrdit, že by spotřebitel zkrátil název vína pouze na „Riche“, z důvodu dlouhého názvu. Slovní prvky „VIGLE“ nebo „VIGNOBLE“ a „Riche“ nejsou nadměrně dlouhé pro název vína, jedná se pouze o dvě poměrně krátká slova. Dvouslovný název je celkem běžná praxe u etiket vín nebo názvů vín. Nehledě na to, že spotřebitel bude za běžných okolností číst zleva směrem doprava, takže pokud by už chtěl vynechat slovo, nebylo by to nejspíše první slovo názvu, nýbrž spíše to následující, tedy „Riche“.

[69] Městský soud se přesvědčivě vypořádal i s fonetickou stránkou napadené ochranné známky. Skutečnost, že se jedná o vína, takže budou častěji objednávana z vinného lístku či slovně sdělovány jejich názvy obsluhou, nerozporuje argumentaci žalovaného ani městského soudu, jak bude spotřebitel slovní prvky v napadené ochranné známce nejspíše vyslovovat. Naopak, pokud bude spotřebitel objednávat víno z vinného lístku, lze předpokládat, že bude seznam vín napsán v řádcích pod sebou, takže spotřebitel bude vždy číst i hlavní slovní prvek „VIGNOBLE“. U starší ochranné známky by naopak začínal slovem „RICH“.

[70] Co se týče sémantického hlediska, Nejvyšší správní soud odkazuje na bod [50] napadeného rozsudku, podle něhož „z hlediska sémantického pak bude prvek „VIGLE“ stejně jako prvek „Riche“ přihlašovaného označení i „RICH“ namítané ochranné známky spotřebiteli vnímán jako fantazijní. Nicméně je nutné připustit, že menší část spotřebitelů si uvědomí zejména význam anglického výrazu „RICH“ namítané ochranné známky ve smyslu „bohatý, majetný, sytý, vydatný“ apod. a další část spotřebitelů pochopí i stejný či podobný význam francouzského slova „Riche“. Nejvyšší správní soud k sémantickému hledisku nad rámec argumentace městského soudu dodává, že pokud spotřebitel pochopí význam výrazu „Riche“, bude jej vnímat jako přídavné jméno, popisné slovo, jež rozvíjí slovní prvek „VIGLE“ či (u pozorného spotřebitele) „VIGNOBLE“. Zvažujeme-li jazykově nevybaveného spotřebitele, slovní prvek „Riche“ si nejspíš s žádným slovem asociovat nebude.

[71] *Ad absurdum* viděno si česky hovořící mluvčí s výrazem „VIGLE“ může spojit foneticky či textově podobná česká slova – např. vidle, vingle apod. Tato slova nejsou běžně užívána, tím pádem mohou upoutat větší pozornost spotřebitele. Ani v takovéto spíše nepravděpodobné souvislosti není důvodu obávat se pravděpodobnosti záměny ze strany spotřebitele.

[72] Podle stěžovatelky byla porušena základní zásada posuzování podobnosti ochranných známek, a sice v čem se známky shodují nebo si jsou podobné, nikoliv v čem jsou rozdílné, protože v mysli průměrného spotřebitele se uchovají spíše znaky podobné než jejich odlišnosti. Uvedený názor byl vyjádřen například ve věci *Víňa Brava*. Kolidující ochranné známky jsou však natolik vizuálně odlišné, že není pravděpodobné, že by se spotřebitel v nyní řešeném případě zaměřil na ten prvek, který mají obě ochranné známky významně podobný.

IV. Závěr a náklady řízení

pokračování

[73] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[74] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, ale náhradu nákladů řízení mu nebylo důvodu přiznat, neboť mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2023

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu